

การส่งเสริมค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ ในวัยรุ่น โดยใช้เพลงภูมิปัญญาท้องถิ่นภาคใต้

วีระ ชูรุจิพร พบ. *

ชฎาพร ชูรุจิพร คม., พบ.ม **

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ เพื่อประเมินประสิทธิภาพของโปรแกรมการส่งเสริมค่านิยม และพฤติกรรมทางเพศ
ในวัยรุ่น โดยใช้เพลงภูมิปัญญาท้องถิ่นภาคใต้

วิธีการ เป็นการวิจัยกึ่งทดลองกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนรัฐบาล
ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี 2 โรงเรียน จำนวน 92 คน เป็นกลุ่มทดลอง 46 คน กลุ่มเปรียบเทียบ
46 คน กลุ่มทดลองรับแนวทางการส่งเสริมค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศฯ ซึ่งมีลักษณะเป็น
แผนการสอนที่มีเนื้อหา ความรู้เรื่องพฤติกรรมทางเพศ ประยุกต์ร่วมกับการเสริมสร้างความฉลาด
ทางอารมณ์ กิจกรรมการเรียนการสอนจัดเป็น 7 ฐานการเรียนรู้ เป็นเวลา 2 วันๆ ละ 6 ชั่วโมง
ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบไม่ได้รับแนวทางดังกล่าว เก็บข้อมูลก่อน-หลังการทดลอง โดยใช้แบบ
วัดความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่นไทย แบบวัดค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศใน
วัยรุ่นไทย แบบประเมินความรู้สำหรับฐานการเรียนรู้ แบบประเมินความพึงพอใจต่อแนวทางฯ
วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ paired t-test, independent t-test ร้อยละ และร้อยละของคะแนนเฉลี่ย
ค่าเฉลี่ย

ผลการศึกษา พบว่าโปรแกรมห้มีประสิทธิภาพ ทำให้นักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนรู้และมีค่านิยมทางเพศหลังการทดลองดีกว่าก่อนการทดลอง และมากกว่ากลุ่ม
เปรียบเทียบ

คำสำคัญ ค่านิยมทางเพศ, พฤติกรรมทางเพศ, ภูมิปัญญาท้องถิ่น

วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย 2550; 52(4): 459-467

* ศูนย์สุขภาพจิตที่ 11 กรมสุขภาพจิต

** ศูนย์อนามัยที่ 11 กรมอนามัย

Sexual Value and Sexual Behaviors Promotion on Thai Adolescence by Southern Thai Traditional Wisdom Song

Weera Churujiporn, M.D.*

Chadaporn Churujiporn, M.Ed., M.P.A. **

Abstract

Objectives: To evaluate the effectiveness of the sex educational program.

Methods: This study is a two-groups quasi-experimental research. The samples are two groups of students from mathayom suksa two of two public schools in Suratthani province, with 46 students each in the experimental group and in the control group equally. The experimental group got experience of sexual value and sexual behavior promotion program in the form of learning knowledge about sexual behaviors together with Emotional Quotient modification. There are 7 learning bases with some specially composed of Southern Thai Traditional Wisdom Songs to be completed in 2 days in contrasted with the control group which did not get the experience. Pre and post-test by using questionnaire about knowledge of sexual value and sexual behaviors in each learning base questionnaires and satisfaction of the whole program are collected. Data is analysed by using paired t-test, independent test, and percentage.

Results: The experimental group had higher score on outcome of learning and sexual value than before entering the program and higher than the control group significantly.

Conclusion: Southern Thai Traditional Wisdom Song for sex educational program is effectiveness to improve sexual value and sexual behaviors in Thai adolescences.

Keyword : sexual value, sexual behavior, Southern Thai Traditional Wisdom Song.

J Psychiatr Assoc Thailand 2007; 52(4): 459-467

* Mental Health Center 11, Department of Mental Health .

** Health Promotion Center 11, Department of Health.

บทนำ

ปัจจุบันวัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม ปรากฏเด่นชัดและทวีความรุนแรงมากขึ้น^{1,2} ทั้งนี้ นักวิชาการเชื่อว่าน่าจะเป็นผลจากการรับวัฒนธรรม จากต่างประเทศ ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม ของวัยรุ่น เช่น การแต่งกาย การคบเพื่อนต่างเพศ ประกอบกับอิทธิพลจากสื่อและสิ่งแวดล้อมภายนอก อาทิ ทีวี สาร ภาพยนตร์ วีดีทัศน์ อินเทอร์เน็ต รวมทั้ง สถานะเจริญรมย์มีมาก ทำให้วัยรุ่นขาดความยับยั้งคิด ปลดปล่อยตัวปล่อยใจให้เป็นไปตามความปรารถนาของ ธรรมชาติลืมนึกถึงความพร้อมของตนเองด้านเศรษฐกิจ และสังคม จึงทำให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ ได้ง่าย³ ซึ่งผลเสียจากพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของ วัยรุ่น ทำให้เกิดปัญหามากมายตามมา เช่น ปัญหา การติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โรคเอดส์ การเรียน ตกต่ำอาจต้องออกจากสถานศึกษา การตั้งครรภ์ ไม่พึงประสงค์ และการทำแท้ง เป็นต้น

สำหรับปัญหาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นใน พื้นที่ภาคใต้ตอนบน วีระ ชูจริพร และชฎาพร ชูจริพร⁴ ได้ทำการศึกษา พบว่า วัยรุ่นภาคใต้ตอนบน ส่วนใหญ่ มีพฤติกรรมทางเพศไม่เหมาะสมในลักษณะที่เสี่ยงต่อ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร โดยนักเรียนชายและ นักเรียนหญิงมีพฤติกรรมทางเพศไม่เหมาะสม ร้อยละ 91.5 และ ร้อยละ 63.2 ตามลำดับ ทั้งนี้พบว่า นักเรียนชายหญิงส่วนใหญ่มีพฤติกรรมทางเพศ ไม่เหมาะสมทางด้านการทำกิจกรรมทางสังคมที่เสี่ยง ต่อการมีเพศสัมพันธ์ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การบริโภคสื่อ และการแต่งกาย และเมื่อศึกษา สถานการณ์ความฉลาดทางอารมณ์ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความฉลาดทาง อารมณ์ต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ ร้อยละ 41.8 และ ร้อยละ 27.1 ตามลำดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความฉลาดทางอารมณ์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง

อย่างมีนัยทางสถิติ ที่ระดับ $p < .05$ โดยความฉลาด ทางอารมณ์ 7 ด้าน อาทิ ด้านการควบคุมตนเอง การ ตัดสินใจแก้ปัญหา และความรับผิดชอบ ฯลฯ มี อิทธิพลร่วมกันทำนายพฤติกรรมทางเพศของกลุ่ม ตัวอย่างได้ร้อยละ 31.5

นักวิชาการกรมสุขภาพจิต มีความเชื่อมั่นว่า ความฉลาดทางอารมณ์เป็นเรื่องที่สามารถเรียนรู้และ พัฒนาให้เกิดขึ้นได้⁵ ส่วนเรื่องพฤติกรรมทางเพศของ วัยรุ่นนั้น นักวิชาการพบว่าเป็นผลพวงจากการเรียนรู้ที่ หล่อหลอมให้เกิดค่านิยม ความเชื่อ หรือวิถีคิดเกี่ยวกับ เรื่องเพศ ซึ่งหากวัยรุ่นมีค่านิยมเรื่องเพศที่เหมาะสม ก็จะสามารถแสดงพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมด้วย^{6,7} ขณะที่นักจิตวิทยาพฤติกรรมนิยมมีความเชื่อว่าการแก้ไข เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์สามารถกระทำได้ โดยอาศัยกระบวนการเรียนรู้⁸ สำนักงานคณะกรรมการ วัฒนธรรมแห่งชาติ(อ้างถึงใน ณรงค์ เสงี่ยมประสา)⁹ ยืนยันว่าการปลูกฝังและเสริมสร้างค่านิยมแก่นักเรียน สามารถทำได้โดยการจัดสิ่งแวดล้อมที่แสดงให้เห็นถึง ค่านิยมที่พึงประสงค์ รวมถึงการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่จะ กระตุ้นให้เกิดความตระหนักและปฏิบัติตามค่านิยมที่ พึงประสงค์ ประกอบกับผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับเพลง ภูมิปัญญาท้องถิ่นภาคใต้ พบว่ามีจุดเด่น คือ เนื้อเพลง จะให้แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องการทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว อีกทั้งยังมุ่งอบรมจริยธรรมให้ผู้ฟังมีความประพฤติดี ทั้งกาย วาจา ใจ มีความกตัญญูกตเวที และตั้งใจ ศึกษาเล่าเรียน

ผู้วิจัยจึงได้บูรณาการแนวคิด ทฤษฎี ดังกล่าว มาพัฒนาเป็น แนวทางการส่งเสริมค่านิยมและพฤติกรรม ทางเพศในวัยรุ่นขึ้น โดยประยุกต์ใช้เพลงภูมิปัญญา ท้องถิ่นภาคใต้ ร่วมกับการเรียนการสอนเพศศึกษา ควบคู่กับการจัดกิจกรรมเสริมสร้างความฉลาดทาง อารมณ์แก่นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โดย เน้นให้เยาวชนวัยรุ่นมีความรับผิดชอบ รู้จักการควบคุม

ตนเอง มีความภาคภูมิใจในตนเอง และรู้จักการตัดสินใจ
แก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งหากวัยรุ่นรับรู้รับผิดชอบชีวิต
รู้หน้าที่ของตนเอง รู้จักอารมณ์และความต้องการของ
ตนเอง รวมถึงมีความอดทน รอคอยผลที่ดีกว่าในอนาคต
จะช่วยป้องกันปัญหาพฤติกรรมทางเพศที่ไม่พึงประสงค์
ในวัยรุ่นได้¹⁰ การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมิน
ประสิทธิภาพโปรแกรมของการส่งเสริมค่านิยมและ
พฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่นโดยใช้เพลงภูมิปัญญา
ท้องถิ่นภาคใต้

วัสดุและวิธีการ

เป็นการวิจัยกึ่งทดลองแบบ 2 กลุ่ม กลุ่มตัวอย่าง
เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนรัฐบาล
ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี 2 โรงเรียน จำนวน 92 คน
เป็นกลุ่มทดลอง 46 คน กลุ่มเปรียบเทียบ 46 คน
กลุ่มทดลองได้สุ่มอย่างเป็นระบบเพื่อจัดกลุ่มตัวอย่าง
เข้าสู่ฐานการเรียนรู้ 4 กลุ่มๆ ละ 11-12 คน ประกอบด้วย
นักเรียนชายและนักเรียนหญิงคละกัน และทำการจับฉลาก
อีกครั้งเพื่อเข้าสู่แต่ละฐาน การเรียนรู้ 7 ฐาน โดยแบ่ง
กิจกรรมออกเป็น 2 วันๆ ละ 6 ชั่วโมง

เครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

1. โปรแกรมการส่งเสริมค่านิยมและพฤติกรรม
ทางเพศในวัยรุ่นโดยใช้เพลงภูมิปัญญาท้องถิ่นภาคใต้
ประกอบด้วย แผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง มีเนื้อหา
ความรู้เรื่องของพฤติกรรมทางเพศ 7 องค์ประกอบ ได้แก่
การสัมผัสเชิงชู้สาว การคบเพื่อนต่างเพศ การแต่งกาย
ความต้องการของวัยรุ่น การมีเพศสัมพันธ์ ผลกระทบ
จากการมีเพศสัมพันธ์และพฤติกรรมที่เลียนแบบ
วัฒนธรรมต่างชาติ โดยประยุกต์ร่วมกับกิจกรรม
การเสริมสร้างความฉลาดทางอารมณ์ 4 ด้าน คือ
การควบคุมตนเอง ความรับผิดชอบ การตัดสินใจแก้ปัญหา
และความภาคภูมิใจในตนเอง ถ่ายทอดสู่กลุ่มตัวอย่าง

ผ่านบทเพลงภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาคใต้ ได้แก่ กลอน
หนึ่งตลุง กลอนหน้าม่านโนรา เพลงบอก เพลงกล่อม
เด็กภาคใต้ เพลงกลอนที่สอนน้อง

2. แบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง มี 11 ฉบับ
คือ ฉบับที่ 1-7 เป็นแบบประเมินความรู้ประจำฐานที่
1-7 ฉบับที่ 8 เป็นแบบประเมินความรู้ก่อนหลังการทดลอง
ฉบับที่ 9 เป็นแบบประเมินค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ
ฉบับที่ 10 เป็นแบบประเมินความพึงพอใจรวมหลัง
การทดลอง ฉบับที่ 11 เป็นแบบประเมินความพึงพอใจ
แต่ละฐาน ได้มีการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา
(content validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ 20 คน เป็นจิตแพทย์
นักจิตวิทยา และนักวิชาการ ตรวจสอบแล้วนำมาปรับปรุง
แก้ไข แล้วนำไปทดสอบ และนำมาวิเคราะห์หาค่า
ความเที่ยง (Reliability) โดยแบบประเมินความรู้ก่อนหลัง
การทดลอง มีค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.70 แบบประเมิน
ค่านิยม มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .91 และแบบประเมิน
ค่านิยม/พฤติกรรมทางเพศ ใช้สูตรคูเดอร์ ริชาร์ดสัน 20
ได้ค่าเท่ากับ .70 และ .91 ตามลำดับ สำหรับแบบประเมิน
ความพึงพอใจใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาช
ได้ค่าเท่ากับ .89

การดำเนินการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูล
ได้ดำเนินการเป็น 4 ระยะ คือ

1. ระยะก่อนทดลอง เก็บคะแนนกลุ่มทดลอง
และกลุ่มเปรียบเทียบ โดยใช้แบบประเมินความรู้
เกี่ยวกับความฉลาดทางอารมณ์และพฤติกรรมทาง
เพศของวัยรุ่นไทย ฉบับที่ 8
2. ระยะทดลอง กลุ่มทดลองได้รับกิจกรรม
ตามโปรแกรมแนวทางการส่งเสริมค่านิยมและพฤติกรรม
ทางเพศ โดยใช้เพลงภูมิปัญญาท้องถิ่นภาคใต้
กลุ่มละ 7 ฐานการเรียนรู้ เป็นเวลา 2 วัน รวม 12 ชั่วโมง
ควบคู่กับการประเมินความรู้ ฉบับที่ 1-7 และประเมิน
ความพึงพอใจ ฉบับที่ 11 เมื่อจบการเรียนรู้แต่ละฐาน

ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบจะไม่ได้รับการทดลองด้วยโปรแกรมดังกล่าว แต่ได้รับการสอนในรูปแบบปกติของโรงเรียน

3. ระยะเวลาหลังการทดลอง เก็บคะแนนกลุ่มทดลองโดยใช้แบบประเมินความรู้ ฉบับที่ 8 ทันที กับแบบประเมิน ฉบับที่ 10 วัดความพึงพอใจรวมต่อโปรแกรม ขณะเดียวกันได้เก็บคะแนนกลุ่มเปรียบเทียบโดยใช้แบบประเมินความรู้ ฉบับที่ 8 เช่นกัน

4. ระยะเวลาติดตามผล หลังการทดลอง 1 เดือนครึ่ง เก็บคะแนนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้แบบวัดความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ และแบบวัดค่านิยมฯ ฉบับที่ 9 เป็นคะแนนทดสอบหลังการทดลอง 1 เดือนครึ่ง

การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของโปรแกรมส่งเสริมค่านิยม และพฤติกรรมทางเพศโดยใช้เพลงภูมิปัญญาท้องถิ่นภาคใต้ ใช้เกณฑ์ 80:80 โดย 80 แรก คำนวณจากคะแนนเฉลี่ย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละฐาน และรวม 7 ฐาน คิดเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียน ด้วยสูตร $E2 = \frac{\sum X \times 100}{nT}$ สำหรับ 80 หลัง คำนวณจากคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทาง

การเรียนหลังการทดลองทันที คิดเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของหลังการทดลองทันที ด้วยสูตร

$$E1 = \frac{\sum X \times 100}{nT}$$

การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของเครื่องมือใช้สถิติ paired t-test เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและค่านิยม/พฤติกรรมทางเพศของกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนทดลองกับหลังทดลอง และใช้สถิติ independent t-test สำหรับการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม

ผลการศึกษา

ข้อมูลส่วนบุคคลของทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง โดยทั้ง 2 กลุ่มส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับพ่อแม่ กลุ่มทดลอง พ่อแม่อยู่ด้วยกัน ร้อยละ 84.8 ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบพ่อแม่อยู่ด้วยกัน ร้อยละ 76.1 ทั้ง 2 กลุ่มส่วนใหญ่เป็นบุตรคนที่ 1 และมีพี่น้องจำนวน 2 คน ทั้งนี้พบว่า นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มส่วนใหญ่ร้อยละ 45.7 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีเกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.00-2.99 (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ

ปัจจัย	กลุ่มทดลอง		กลุ่มเปรียบเทียบ	
	จำนวน 46 คน	ร้อยละ	จำนวน 46 คน	ร้อยละ
เพศ				
ชาย	28	60.9	26	56.5
หญิง	18	39.1	20	43.5
การพักอาศัยอยู่กับ				
พ่อและแม่	35	76.1	30	65.2
พ่อหรือแม่	3	6.5	6	13.0
ญาติ	6	13.0	8	17.4
หอพัก	2	4.3	2	4.3
สถานภาพสมรสของผู้ให้กำเนิด				
อยู่ด้วยกัน	39	84.8	35	76.1
แยกกันอยู่/หย่าร้าง	5	10.9	11	23.9
จำนวนพี่น้อง				
1 คน	7	15.2	8	17.4
2 คน	27	58.7	26	56.5
ลำดับการเป็นบุตร				
คนที่ 1	25	54.3	22	47.8
คนที่ 2	19	41.3	18	39.1
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				
< 2.00	15	32.6	22	47.8
2.00-2.99	21	45.7	21	45.8

การประเมินประสิทธิภาพของโปรแกรมนี้ พบว่ามีประสิทธิภาพ โดยทำให้กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละฐานอยู่ที่ร้อยละ 94 ของคะแนนเฉลี่ย (ตารางที่ 2) และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการอบรม

อยู่ที่ร้อยละ 86 ของคะแนนเฉลี่ย (ตารางที่ 3) กับพบว่ากลุ่มทดลองมีความพึงพอใจต่อโปรแกรมการส่งเสริมดังกล่าวในแต่ละฐานการเรียนรู้ ร้อยละ 87 ของคะแนนเฉลี่ย

ตารางที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละฐานการเรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มทดลอง

ฐานการเรียนรู้	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย* (% $\bar{X}$)
1. การสัมผัสเชิงชู้สาว	10	9.29	92.9
2. การคบเพื่อนต่างเพศ	10	9.58	95.8
3. การแต่งกาย	10	9.13	91.3
4. ความต้องการของวัยรุ่น	10	8.58	85.8
5. การมีเพศสัมพันธ์	10	9.76	97.6
6. ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์	10	9.83	98.3
7. พฤติกรรมที่เลียนแบบวัฒนธรรมต่างชาติ	10	9.96	99.6
รวม 7 ฐาน	70	66.13	94.4

ตารางที่ 3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองหลังการทดลองทันที

ความรู้เรื่อง	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย* (% $\bar{X}$)
การมีเพศสัมพันธ์	5	4.04	80.8
การแต่งกาย	4	3.48	87.0
กิจกรรมทางสังคม	6	5.24	87.3
ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์	3	2.80	93.3
ความเบี่ยงเบนทางเพศ	1	.96	96.0
การสำเร็จความใคร่	1	.96	96.0
รวมความรู้เรื่องพฤติกรรมทางเพศ	20	17.22	86.1

* หมายเหตุ ตารางที่ 2 และ 3 แสดงประสิทธิภาพของเครื่องมือ ใช้เกณฑ์ 80:80 โดย 80 แรกใช้เกณฑ์ > ร้อยละ 80 ของคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละฐานการเรียนรู้และรวม 7 ฐาน ส่วน 80 หลัง ใช้เกณฑ์ > ร้อยละ 80 ของคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลอง หลังการทดลองทันที

การประเมินประสิทธิผลของโปรแกรม พบว่าโปรแกรมช่วยทำให้นักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้และมีค่านิยมทางเพศหลังการทดลองดีกว่าก่อนการทดลอง และมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ $p < .05$ (ตารางที่ 4 และ 5) ทั้งนี้ กลุ่มทดลองมีความพึงพอใจโดยรวมต่อโปรแกรมห่วงถึงร้อยละ 91 ของคะแนนเฉลี่ย

ตารางที่ 4 การเปลี่ยนแปลงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการเปลี่ยนแปลงค่านิยม ในกลุ่มทดลอง

เวลา	การเปลี่ยนแปลงความรู้						การเปลี่ยนแปลงค่านิยมฯ					
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{D}$	Sd	t	P	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{D}$	Sd	T	P
ก่อนทดลอง	14.67	3.01					80.54	15.13				
หลังทดลองทันที	17.57	1.68	-2.89	3.10	-6.33	.00*	83.11	14.46	-2.57	11.25	-1.55	.06
ก่อนทดลอง	14.67	3.01					80.54	15.13				
หลังทดลอง 1 เดือนครึ่ง	15.63	2.74	-0.96	4.17	-1.55	.057	81.65	16.12	-1.11	15.56	-4.83	.31

* sig ที่ $p < .05$

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่านิยม และพฤติกรรมทางเพศระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มเปรียบเทียบหลังทดลองทันที

ช่วงเวลา	การเปลี่ยนแปลงความรู้						การเปลี่ยนแปลงค่านิยมฯ					
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{D}$	Sd	T	P	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{D}$	Sd	T	P
ก่อนทดลอง												
กลุ่มทดลอง	14.67	3.01					80.54	15.13				
กลุ่มเปรียบเทียบ	13.02	3.10	-1.65	4.31	-2.60	.00*	75.02	13.09	5.52	2.64	2.09	.02*
หลังทดลอง (ทันที)												
กลุ่มทดลอง	15.63	2.74					81.65	16.12				
กลุ่มเปรียบเทียบ	11.76	3.84	3.87	5.19	5.05	.00*	75.35	12.92	6.30	18.15	2.36	.01*

* sig ที่ $p < .05$

วิจารณ์

1. ผลการทดลองพบว่าโปรแกรมห่วงถึงมีความมีประสิทธิภาพ น่าจะเป็นเพราะเป็นโปรแกรมการเรียนการสอนที่ยึดหลักการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning)¹¹ ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่ผู้สอนใช้กระบวนการกลุ่ม (group process) และการเรียนรู้เชิงประสบการณ์มา

ประยุกต์เข้าด้วยกัน ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ได้แสดงความคิดเห็น และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ประกอบกับการสอนจะใช้ การสื่อสารทุกรูปแบบ เช่น การอภิปราย การเขียน การวาดรูป การแสดงบทบาทสมมติ ซึ่งเอื้ออำนวยให้เกิดการแลกเปลี่ยนการวิเคราะห์ และสังเคราะห์การเรียนรู้ ทำให้เกิดความคิดรวบยอด

อันส่งผลไปถึงการเปลี่ยนแปลงเจตคติหรือความเข้าใจ
ในเนื้อหา จึงมีผลทำให้นักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนแต่ละฐาน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
หลังการทดลอง ทันทีอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด
(>80:80)

2. โปรแกรมดังกล่าว พบว่าทำให้นักเรียน
กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่านิยมและ
พฤติกรรมทางเพศดีกว่าก่อนทดลอง และมากกว่ากลุ่ม
เปรียบเทียบสอดคล้องกับทฤษฎีของ Bandura A.¹²
นักจิตวิทยาพฤติกรรมนิยมที่พบว่าพฤติกรรมของมนุษย์
เกิดจากการเรียนรู้อันเป็นผลเนื่องมาจากการมีปฏิสัมพันธ์
กับสิ่งแวดล้อม การแก้ไขเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสามารถ
กระทำได้โดยอาศัยกระบวนการเรียนรู้ และสอดคล้อง
กับผลการศึกษาของวินา มิ่งเมือง¹³ พิมพา ม่วงศิริธรรม¹⁴
ที่ได้ประยุกต์ใช้แนวคิดพิจารณา ความเป็นจริงร่วมกับการ
สอนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มทดลอง ทำให้กลุ่ม
ทดลองภายหลังการทดลองมีการรับรู้ และเปลี่ยนแปลง
พฤติกรรมในทางที่ดีกว่าก่อนทดลอง

3. อย่างไรก็ตาม การศึกษาครั้งนี้ยังพบว่า
เมื่อเวลาผ่านไปกลุ่มทดลองจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
มีค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศที่ไม่แตกต่างกับ
ก่อนทดลอง แสดงว่า การเสริมสร้างค่านิยมและพฤติกรรม
ทางเพศที่เหมาะสมแก่วัยรุ่น จำเป็นต้องมีการกระตุ้น
การเรียนรู้เป็นช่วงๆ เพื่อให้เกิดการซึมซับ ผังเป็น
ความจำระยะต่อไป

สรุป

ผลของการศึกษาครั้งนี้ พบว่า โปรแกรม
การส่งเสริม ค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศมีประสิทธิภาพ
โดยทำให้นักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
มีค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศดีกว่าก่อนทดลอง และ
มากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ ดังนั้น หากนำโปรแกรม

ดังกล่าวประยุกต์ใช้ร่วมกับการเรียนการสอนเพศศึกษา
ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น น่าจะเป็นประโยชน์
ช่วยเสริมสร้างให้นักเรียนวัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา
ตอนต้นมีค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม
มากขึ้น อันจะช่วยลดปัญหาพฤติกรรมทางเพศที่
ไม่เหมาะสมในนักเรียนวัยรุ่นได้ระดับหนึ่ง

ข้อเสนอแนะ

1. แม้ผลการศึกษาค้างนี้จะพบว่า โปรแกรม
ดังกล่าวมีประสิทธิภาพ แต่ยังไม่ควรนำไปขยายผลใช้
กับนักเรียนวัยรุ่นในภาคใต้ทั้งหมดทันที เนื่องจาก
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้มีเพียง 2 ห้องเรียน
จาก 2 โรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดสุราษฎร์ธานีเพียง
จังหวัดเดียว จึงอาจยังไม่ถือเป็นตัวแทนนักเรียนวัยรุ่น
ภาคใต้ ควรได้มีการศึกษาทดลอง ในกลุ่มตัวอย่างที่มี
ขนาดใหญ่ขึ้น และครอบคลุมพื้นที่มากขึ้น เพื่อพิสูจน์
และยืนยันผลการทดลองซ้ำ ก่อนจะขยายผลนำไปใช้
เพื่อการส่งเสริมค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม
ให้แก่เยาวชนในภาคใต้ต่อไป

2. ในการทดลองครั้งต่อไป หากมีการประยุกต์
ทำนองของเพลงดังกล่าวให้ทันสมัย สอดคล้องกับ
ความนิยมของวัยรุ่น น่าจะทำให้โปรแกรมดังกล่าว
มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณกรมสุขภาพจิตในการสนับสนุน
งบประมาณการวิจัย ขอขอบคุณอาจารย์บุญธรรม
กิจปริตาริสุทธิ์ แห่งมหาวิทยาลัยบูรพา ที่ได้ให้คำปรึกษา
แนะนำอันเป็นประโยชน์สูงสุดต่อการวิจัย ขอขอบคุณ
ผู้บริหารของสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 แห่ง
และการวิจัยจะสำเร็จมิได้ หากไม่ได้รับความร่วมมือ
อย่างดียิ่งจากนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ

เอกสารอ้างอิง

1. อมรวิชัย นาครทรรพ. ข้าแหละสภาวการณเด็กไทย ในรอบปี 2547-2548. มติชนรายวัน. 13 มกราคม 2549: 26.
2. สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ. การสำรวจค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงในวันวาเลนไทน์ 14 กุมภาพันธ์ 2548. [online]. Available from: <http://www.168.120.31.165/ipoll/2548/0209.html>.
3. พนม เกตุมาน. สุขใจกับวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แปลนพับลิชชิ่ง; 2535: 46-8.
4. วีระ ชูจุฬิพร, ชฎาพร ชูจุฬิพร. ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในเขตภาคใต้ตอนบน. สุราษฎร์ธานี: ศูนย์สุขภาพจิตที่ 11; 2549.
5. คณะอนุกรรมการฝ่ายวิชาการ. โครงการประชุมวิชาการประจำปี 2543. เอกสารประกอบการประชุมวิชาการสุขภาพจิตปี 2543 เรื่องสุขภาพจิตดีด้วยอีคิว; 6-8 กันยายน 2543; ณ โรงแรมดิเอ็มเมอรัลด์. กรุงเทพมหานคร: กรมสุขภาพจิต; 2543
6. วันทนีญ วาสิกะสิน นงลักษณ์ เอมประดิษฐ์ แสง บุญเฉลิมภิวาส ประทักษ์ ลิขิตเลอสรวง และ สมบูรณ์ เกียรติอนันท์. ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์; 2540.
7. มานพ คณะโต. พฤติกรรมทางเพศ. กรุงเทพฯ : องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก; 2541.
8. ประเทือง ภูมิภักทราคม. การปรับพฤติกรรม: ทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์ ; 2540.
9. ณรงค์ เส็งประชา. พื้นฐานวัฒนธรรมไทย. ฉบับปรับปรุงใหม่. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์; 2539.
10. เทอดศักดิ์ เดชคง. จากความฉลาดทางอารมณ์สู่สติปัญญา. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มติชน; 2542.
11. กรมสุขภาพจิต. คู่มือการฝึกอบรมแบบมีส่วนร่วม. นนทบุรี: กรมสุขภาพจิต; 2540
12. Bandura A. Social foundations of thought and action. Englewood Cliffs. NJ: Prentice Hall; 1974.
13. วิณา มิ่งเมือง. ผลการศึกษาการบูรณาการกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริงร่วมกับการสอนเพศศึกษาต่อค่านิยมและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน. สุราษฎร์ธานี: ศูนย์สุขภาพจิตที่ 11; 2548.
14. พิมพ์ ม่วงศิริธรรม. ผลของการปรับพฤติกรรมทางปัญญาที่มีต่อความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักกีฬา[วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2544,